

Arrest

nr. 45 543 van 29 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 1 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 22 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. CLAES, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

"U verklaart het staatsburgerschap van Belarus te bezitten en van Russische origine te zijn.

U geeft aan nooit problemen te hebben gekend omwille van uw Russische origine.

Sinds 1994 kreeg u problemen wegens uw privébezigheid als ondernemer. Sinds Lukashenko aan de macht kwam, werden ondernemers anders aangepakt.

In oktober 2004 organiseerden jullie een betoging in Svetlogorsk op de markt in verband met de derde termijn van Lukashenko. Het was een betoging met vertegenwoordigers van het Belarussisch Nationaal Front voor de kleine zelfstandigen. Er waren ongeveer 200 à 300 betogers. Dezelfde dag werd u gearresteerd. U deelde pamfletten uit en werd meegenomen naar een politiebureau in Svetlogorsk. U werd daar één uur gehouden en ondervraagd. U werd niet geslagen. Ze riepen wel en beledigden u. Begin januari 2006 organiseerden jullie opnieuw een betoging van de ondernemers op het centrale plein van Svetlogorsk. Er waren 100 à 150 betogers die werden uiteengedreven door de OVD. Er werden

zeker 15 mensen gearresteerd op het plein, waaronder uzelf. Jullie werden naar een politiebureau in Svetlogorsk gebracht, waar jullie een etmaal werden opgesloten in de kelderafdeling. Bij uw arrestatie had u zich verzet waarbij u een schop had gekregen. U had een open wonde aan uw knie. Toen ze op het politiebureau zagen dat u een wonde had, werd u naar het ziekenhuis gevoerd. U moest gedurende twee maanden een gipsverband dragen. De andere gearresteerden werden 3 à 5 etmalen opgesloten. In mei 2006 werd de deur van uw appartement geforceerd en werden uw documenten als ondernemer gestolen. U belde de politie en de wijkagent is gekomen met twee onderzoekers. Er werd een onderzoek gestart en na één maand zegden ze dat de zaak gesloten was omdat niets waardevols gestolen was. I

n juni 2006 kwam u thuis en belde iemand aan. Er stonden twee mannen voor de deur die binnen kwamen en die oppositieliteratuur vroegen. Ze wilden dat u de namen zou geven van de personen die de oppositieliteratuur naar de stad brachten. U weigerde.

Op 10 januari 2008 was er een betoging op de markt in Svetlogorsk. De politie is niet tussenbeide gekomen, maar heeft jullie geobserveerd.

Eind januari 2008 kwamen er twee mensen ruw bij u binnen, waardoor u op de grond viel. Ze hebben u beledigd met scheldwoorden en ze dreigden ermee u in de gevangenis te steken. Ze zegden dat u verkracht zou kunnen worden en dat een zuur in uw gezicht zou gegooid worden. Ze zegden dat er drugs bij uw zoon zouden gelegd worden. Ze zegden dat ze net terugkeerden van een controle van een "drugsman". Een van hen nam een spuit, en ze zegden dat ze u zouden besmetten met AIDS. Ze staken de spuit in uw arm. U begon te roepen, uw hond kwam aangelopen, en beet hen. De man schopte de hond weg en u bleef roepen. Uiteindelijk zijn die mannen vertrokken omdat de burens op de muren begonnen te kloppen. U hebt een ambulance gebeld. Er werd een test uitgevoerd op AIDS, maar dat had u niet. Er werd wel geconstateerd dat u Hepatitis C had.

In februari 2008 kwam de wijkagent met een convocatie van de KGB. U ging daarheen. Ze zegden dat een rechtszaak tegen u geopend was omwille van de organisatie van protestbetogingen en verspreiding van oppositieliteratuur. U moest een uitreisverbod ondertekenen.

Op 07 juli 2008 moest u naar het parket gaan om uit te leggen of u iets wist van de terreuraanslag die op 04 juli 2008 had plaatsgevonden.

U kreeg geen verlenging van uw contract als ondernemer.

U verliet Belarus op 09 augustus 2008 met een bestelwagen en u reisde richting België. Jullie reisden via Polen en u had nergens een persoonlijke paspoortcontrole.

U kwam België binnen op 12 augustus 2008 in het gezelschap van uw nicht G.(...) L.(...) (O.V. 6.299.335), en u diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 12 augustus 2008."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u in uw land problemen kende met uw autoriteiten omwille van uw activiteiten ter ondersteuning van de oppositie en omwille van uw activiteiten als ondernemer.

Zo verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u bij oppositieactiviteiten verschillende keren administratief bent aangehouden geweest (gehoorverslag CGVS) en geeft u aan dat u vreest spoorloos te verdwijnen (CGVS, p. 10).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt echter dat de toonaangevende mensenrechtenorganisatie Viasna nadrukkelijk aangeeft dat mensen die administratief zijn aangehouden na deelname aan een niet toegelaten meeting of bij het verspreiden van politieke pamfletten nu **geen** risico meer lopen om problemen te kennen bij een eventuele terugkeer in Belarus aangezien de vervolgingen bij een administratieve aanhouding worden stopgezet na een jaar. Mensen die gemeenrechtelijk vervolgd worden riskeren bij terugkeer in Belarus wel gearresteerd te worden.

Uit uw verklaringen blijkt echter nergens dat u een misdrijf zou gepleegd hebben in Belarus (gehoorverslag CGVS).

Er moet bovendien worden opgemerkt dat u uw asielrelaas niet aannemelijk heeft weten te maken.

Zo verklaarde u dat eind januari 2008 twee onbekende mannen bij u thuis binnendrongen waarbij ze u bedreigden en een spuit in uw arm staken met de bedoeling u met aids te besmetten. U vervolgde dat u daarop een ambulance belde, dat u drie dagen later een aidstest onderging die negatief was maar dat ze wel de ziekte hepatitis C bij u hadden gevonden (CGVS, p. 7 en 8).

Afgezien van het feit dat het merkwaardig is dat u dit incident tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken situeerde in het begin van de maand januari 2008, blijkt uit het door u voorgelegde medische attest dat in uw land werd opgemaakt dat bij u op 26 september 2007 hepatitis C werd

gediagnosticeerd, waardoor uw verklaringen als zou deze aandoening bij u zijn vastgesteld drie dagen nadat de twee onbekende mannen eind januari 2008 bij u waren binnengedrongen geen steek houdt. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig aangetast.

U verklaart tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal verder dat u opgeroepen werd in verband met een explosie op 04 juli 2008 waarbij volgens uw verklaringen geen slachtoffers zijn gevallen (CGVS, p.8).

Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat bij deze aanslag op 4 juli 2008 nota bene een 50-tal personen gewond zouden zijn geraakt.

Concluderend dient dan ook gesteld te worden dat het opmerkelijk is dat u, hoewel u beweert in deze zaak te zijn opgeroepen (CGVS, p. 8), een volledig andere weergave geeft van de ernst van deze aanslag en het feit of er al dan niet slachtoffers zijn gevallen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd.

U verklaart tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal verder dat u begin januari 2006 hebt deelgenomen aan een betoging op het centrale plein van Svetlogorsk, waar 100 à 150 personen aanwezig waren, en waar zeker 15 mensen waaronder uzelf gearresteerd zijn geworden (CGVS, p. 5 en 6).

Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat er geen informatie teruggevonden werd over een demonstratie die plaatsvond op het centrale plein in Svetlogorsk in januari 2006 waarbij mensen werden aangehouden.

Concluderend dient dan ook gesteld te worden dat het opmerkelijk is dat er, hoewel u uitdrukkelijk aangeeft deelgenomen te hebben aan een grote betoging waarbij mensen gearresteerd werden, hierover niets terug te vinden is op de sites van verschillende gespecialiseerde mensenrechtenorganisaties die dergelijke evenementen stevast opnemen in hun nieuwsrapporten. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen nog verder aangetast.

Aangaande uw reisroute verklaart u tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal dat u vanuit Belarus via Polen naar België bent gereisd, en u geeft aan dat u zelf geen persoonlijke paspoortcontrole hebt gehad aan de grens (CGVS, p. 3 en 4).

Hierover dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte en **persoonlijke** paspoortcontroles uitgevoerd worden waarbij uitzonderingen quasi onbestaande zijn.

Er kan dan ook weinig geloof worden gehecht aan uw verklaringen als zou u zonder persoonlijke paspoortcontrole de Schengen-zone zijn binnengekomen.

Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Belarussisch paspoort, uw reisdocument waarvan u zei dat u niet wist waar het lag en vervolgde dat de zoon van uw achternicht het voor het laatst in zijn bezit had gehad (CGVS, p. 3), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

Gelet op het voorafgaande kan in uw hoofdte geen gegronde vrees voor vervolging, zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat eveneens met betrekking tot de asielaanvraag van uw nicht Gontcharenko Lioudmila (O.V. 6.299.335) werd besloten tot een weigering van de Vluchtelingenstatus, en tot een weigering van de Subsidiaire Beschermingsstatus.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een geboorteakte van uzelf, een sovjetpaspoort van uzelf, en diploma's) bevatten informatie over uw identiteit, doch bevatten geen informatie over uw concrete problemen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medische attest dat opgemaakt werd in uw land bevat enkel een diagnose, doch geeft niet aan wat de reden is van uw aandoeningen. Derhalve wijzigt dit document niets aan bovenstaande beslissing.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten (een bewijs van registratie als ondernemer, en een ander bewijs van registratie als ondernemer) bevatten informatie dat u actief was als ondernemer, doch bevatten geen informatie over uw concrete problemen. Derhalve wijzigen deze documenten niets aan bovenstaande beslissing.

Het door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde medische attest dat opgemaakt werd door een Belgische arts bevestigt dat u hepatitis C hebt.

De loutere vaststelling dat u deze ziekte hebt houdt echter geen verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van medische elementen kunt u zich richten tot de hiervoor geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980."

1.3. De Commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in zijn haar verzoekschrift van 31 maart 2010 een schending aan van de materiële motiveringsverplichting gezien naar zij stelt, de beslissing een aantal beoordelingsfouten bevat.

Verzoekster betwist het argument in de bestreden beslissing dat personen die administratief zijn aangehouden na deelname aan een niet toegelaten meeting of bij het verspreiden van politieke pamfletten, nu geen problemen meer zullen kennen bij een terugkeer in Belarus gezien de vervolgingen bij een administratieve aanhouding worden stopgezet na een jaar. Zij stelt weet te hebben van het feit dat personen die voldoen aan de voormelde omschrijving wél werden aangehouden maar dat het voor haar moeilijk is om hiervan het bewijs te leveren.

Verzoekster voert aan dat de bestreden beslissing onjuist stelt dat het medisch attest vermeldt dat bij haar op 26 september 2007 hepatitis werd vastgesteld. Volgens haar staat bij de aandoening "hepatitis" geen datum vermeld maar heeft de datum van 26 september 2007 betrekking op een vorige aandoening, namelijk een "acute virusinfectie".

Verzoekster laat gelden dat zij nooit verklaard heeft dat zij aanwezig was bij de bomaanslag of met personen gesproken heeft die aanwezig waren. Zij verklaart het nieuws over de bomaanslag via de televisie te hebben vernomen waarbij geen melding werd gemaakt van slachtoffers. Zij stelt toch niet aansprakelijk te zijn voor eventuele onjuistheden in de verslaggeving.

Aangaande de afwezigheid van vermelding van een actie op 16 januari 2006 in de verslaggeving van verschillende gespecialiseerde mensenrechtenorganisaties wijst verzoekster er op dat uit de documentatie die de Commissaris-generaal is toegevoegd aan het administratief dossier dat minstens één bron melding maakt van een actie op 16 januari 2006 in Svetlogorsk; zij laat gelden dat zo er geen informatie werd gevonden omtrent de inhoud en de omvang van deze actie, dit toch onmogelijk tegen haar kan aangewend worden.

Zij voert aan dat zo strenge controles aan de buitengrens van de Schengenzone de algemene regel zijn, middels steekpenningen nogal wat grenswachters bereid zijn hun werk een beetje minder zorgvuldig uit te voeren. Wat de passeur juist gedaan heeft aan de grens, beweert verzoekster niet te weten, wel dat hij erin geslaagd is haar Polen binnen te loodsen.

Verzoekster vraagt van haar de status van vluchteling te erkennen.

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december 1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op

voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Verweerder wijst er op dat de informatie waarop de Commissaris-generaal zich heeft gesteund, afkomstig is van de toonaangevende mensenrechtenorganisatie Viasna die uitdrukkelijk aangeeft dat mensen die administratief aangehouden zijn na deelname aan een niet toegelaten meeting of bij het verspreiden van politieke pamfletten, nu geen risico meer lopen om problemen te krijgen bij terugkeer naar Belarus aangezien de vervolgingen bij een administratieve aanhouding worden stopgezet na een jaar.

De Raad stelt vast dat verzoekster tegenover deze informatie slechts blote beweringen plaatst die niet worden geconcretiseerd noch gestaafd aan de hand van concrete bewijzen. Verzoekster slaagt er niet in de objectieve informatie waarop de Commissaris-generaal zich heeft gesteund, te weerleggen.

Wat de datum van 26 september 2007 betreft antwoordt verweerder terecht dat uit het door verzoeker neergelegde medisch attest blijkt dat elke diagnose door een datum wordt voorafgegaan zodat het voor de hand ligt dat de diagnose "hepatitis" samen met de diagnose "acute virusinfectie" bij de datum "26.09.07" moet worden gelezen. Verzoeksters verweer kan niet worden aangenomen.

Verweerder wijst er terecht op dat de bewering van verzoekster dat de overheid bewust de gevolgen van de aanslag zou hebben geminimaliseerd -waardoor zij onwetend was of er al dan niet slachtoffers zijn gevallen- een blote bewering betreft, die niet strookt met de vaststelling dat Cedoca erin geslaagd is diverse nieuwsbronnen te vinden die rapporteren dat er wel degelijk slachtoffers waren. Deze vaststelling keert zich tegen de geloofwaardigheid van verzoekster.

In strijd met wat verzoekster stelt, werd door de Commissaris-generaal lastens haar niet aangewend dat er geen informatie werd gevonden over de inhoud en de omvang van de actie maar wél werd gesteld dat *"Concluderend dient dan ook gesteld te worden dat het opmerkelijk is dat er, hoewel u uitdrukkelijk aangeeft deelgenomen te hebben aan een grote betoging waarbij mensen gearresteerd werden, hierover niets terug te vinden is op de sites van verschillende gespecialiseerde mensenrechtenorganisaties die dergelijke evenementen steevast opnemen in hun nieuwsrapporten."*

Inderdaad van **"een grote betoging waarbij mensen gearresteerd werden"** is niets terug te vinden wat door de Commissaris-generaal terecht als niet aannemelijk werd beoordeeld.

De uitleg van verzoekster *"dat zo strenge controles aan de buitengrens van de Schengenzone de algemene regel zijn, middels steekpenningen nogal wat grenswachters bereid zijn hun werk een beetje minder zorgvuldig uit te voeren"* is een blote bewering.

De vaststelling dat verzoekster er in geslaagd is Polen binnen te komen, betekent in ieder geval niet, in acht genomen de volgens de informatie strenge grenscontroles, dat zij niet werd gecontroleerd wat inhoudt dat -gezien de strenge controles- zij reisdocumenten voor de Belgische asieldiensten achterhoudt.

In acht genomen wat voorafgaat, blijven de motieven waarop de Commissaris-generaal zijn beslissing baseert hun volle geldigheid behouden.

Het asielrelaas van verzoekster is ongeloofwaardig; een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie zoals vervat in het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 kan derhalve niet worden toegekend.

Dergelijk ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor het onderzoek naar de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekster brengt daartoe ook geen andere elementen aan. De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van voormelde wet wordt derhalve niet toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend en tien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE